

[Gade]

regeringens politik inden 1992 at have fjernet disse kontrolforanstaltninger ved grænsen, som ministeren kalder administrative regler, og derved reelt have banet vejen inden 1992 for en undergravelse af vores afgiftssystem?

Jeg kan ikke forstå, at regeringen kan anbefale denne pakke, uden at ministeren må bekræfte, at det er regeringens agt inden 1992 ifølge hvidbogen og ifølge traktatudkastet at gennemføre sådanne ændringer.

Jes Lunde (SF):

Jeg forstod på ministeren, at vi har et godt toldsystem, og det er jeg da glad for at høre. Men alligevel må ministeren give mig en forklaring som lægmand og ikke som medlem af skatteudvalget på, hvordan man kan have en moms på 14 pct. i Vesttyskland og en moms på 22 pct. i Danmark, når man ikke har nogen toldgrænse længere, og når i alt fald private forbrugere frit kan handle over grænserne i et helt uhæmmet omfang. Finder ministeren det muligt?

Ivar Nørgaard (S):

Skatteministeren sagde, at der også for ændringer i de administrative regler gælder enstemmighedsprincippet. Mener ministeren, at Danmark, 5 millioner danskere, der vil holde fast ved reglerne, i en situation, hvor 315 millioner europæere vil harmonisere, kan få deres vilje igennem?

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg må sige til hr. Rahbæk Møller, at hvidbogen er et arbejdsblad, som er genstand for drøftelser mellem medlemsstaterne og for øjeblikket som nævnt før på embedsmandsplan. Det er fuldstændig klart, at der står ting i hvidbogen, som den danske regering ikke kan acceptere. Det gælder f.eks. den satsharmonisering, der er foreslået gennemført meget hurtigt, og som vil skabe dels nogle problemer på danske arbejdspladser, dels nogle problemer for vort afgiftssystem. Det modsætter vi os selvfølgelig.

På samme måde står der også ting om de administrative procedurer, som vi ikke kan acceptere. Men alle disse ting er genstand for forhandling, og i en periode på 7-8 år frem i tiden vil der ikke blot i det danske toldvæsen, men også i andre toldvæsen ske en modernisering med nye teknikker o.lign.,

således at grænsekontrollen, som jeg har sagt flere gange under denne debat, vil få et mindre omfang, end den har i dag.

Til hr. Gade kan jeg sige, at det samme er tilfældet i spørgsmålet om, hvorvidt den sidste tolder skal afskaffes. Det er også en af de ideer, der står i hvidbogen, og enhver kan jo gætte på, om det vil være muligt at gøre det inden 1992, men der sker jo en løbende proces hele tiden med disse moderniseringer.

Den divergerende moms skaber naturligvis et problem. Det er et problem, vi allerede har i dag, og et problem som vel i nogen grad er overdrevet. De sidste tal, jeg har set fra en videnskabelig undersøgelse af grænsehandelen, der foretages af Grænseinstituttet, går ud på, at det er ca. 1 pct. af den danske import, der finder sted ved, at private rejser over grænsen, og en hel del af den import er enten danske varer, der købes syd for grænsen, eller varer, som under alle omstændigheder ville blive importeret til Danmark. Men det er klart, at denne afgiftsdivergens kontrolmæssigt skaber store problemer. Og når vi stadig væk har mulighed for at opretholde 2-døgnreglen, skyldes det netop, at der ikke er sket den harmonisering af afgifterne, som var forudsætningen, dengang reglerne om grænsehandel blev lavet første gang i EF-traktaten.

Hr. Ivar Nørgaard spørger, om jeg tror, at 5 millioner mennesker vil kunne holde på deres ret, når 315 millioner mennesker har en anden opfattelse. Det er et godt spørgsmål, som jeg er glad for at kunne besvare med hensyn til denne sag. Forholdet er simpelt hen det, at vi ikke er alene om dette her. Der er tale om, at vi har meget fælles interesser med mange andre medlemsstater, som har samme høje afgiftsniveau, så spørgsmålet er i denne forbindelse helt teoretisk.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 660

4) Til økonomiministeren af:

Jes Lunde (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at Danmark mister afgørende pengepolitisk handlefrihed, hvis EF-pakken vedtages?«

Skriftlig begrundelse